

mletačke ili dubrovačke. Rijetko kada koji brod iz Crkvene Države. Ali gusare nikad! Njima je do Kvarnera predaleko!

— Držim, da je u Veneciji od prvoga početka poznato da knezovi Frankopani zaštićuju Uskoke.

— Znadu oni to, i te kako znadu. Ali u Veneciji dobro računaju, da je iza Frankopana uskočka sila. —

U to se pojavio na palubi knez Stjepan. Zapovjednik i Petar smjerno ga pozdrave, a on se srdačno rukova s obojicom. Zatim, razgledajući po obzoru, upita:

— Kakav je ono brod, što nam se približuje?

— Baš se o tom i razgovaramo, — odgovori starac. — Doslije nam je bilo teško to ustanoviti. Bio je predaleko. No, sad smo blizu. Ja bih rekao, da je dubrovački brod.

— Po čemu sudite, da je dubrovački?

— Jer se dubrovački u nekojim sitnicama razlikuju od mletačkih brodova. A sudim i po tom, što vidim da brod smjera ravno put Trsta.

— Zar drugi brodovi ne polaze tršćansku luku?

— Rijetko koji. Pomorski saobraćaj s Trstom podržavaju ponajviše Dubrovčani.

— Ali, i Mlečani plove u Trst.

— To je istina, vaša milosti; ali oni ne plove u Trst izravno iz drugih luka, već jedino iz Mletaka.

— To mi je čudnovato. Ne razumijem.

— Takovi su vam mletački zakoni. Svaki brod, koji vije zastavu svetoga Marka, mora da svoj teret iskrca u Veneciji. Tu Mlečani udaraju robi cijenu, pa se ona, sva ili njezini dijelovi, raznaša u druge strane. Ako dakle mletački brod vozi robu put Trsta, on kreće iz Mletaka. Da, da, to je dubrovački brod! Raspoznajem mu zastavu. Bit će sto godina što dubrovački brodovi viju svoju vlastitu zastavu.

— A koju su prije vijali?

— U četrnaestom i petnaestom stoljeću njihovi su brodovi vijali zastavu našega kralja, koji je i štitio njihovu državu.

— Sad izgleda da im jedra nekud klapaju. Kasno će oni u Trst, ako vjetar ne promijeni.

— Slab, a protivan vjetar ne pomaže a ma baš ništa, — ponovi stari zapovjednik.

— Minut ćemo se sasvim blizu — opet će knez.

— Po svoj prilici. Tako nekako izgleda.

— Brod je dubrovački! — Oglasi se straža iz koša. — Zadušuju jedra!